

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Communis expositio de muliere sedende super bestiam coccineam
commemoratur, & reiicitur. Sectio II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Communis expositio de muliere sedende super bestiam coccineam commemoratur, & reicitur.

SECTIO II.

I. **C**ommunis expositio huius mulieris, siue Babylonis nomine multitudinem impiorum accipiendam esse docet, eorumque hoc loco damnationem describi, eo quod Babylon sit confusionis ciuitas, quæ *Meretrix magna* appellatur, quod creaturam Deo præponere genus quoddam sit spiritualis fornicationis. Sedet super aquas multas, id est super populos multos, vt Angelus ipse interpretatur: quia multitudo impiorum ex omnibus gentibus conflatur. Sedet super bestiam coccineam, id est, super diabolum, qui impiorum multitudinem sustinet. Is bestie coccineæ similis dicitur propter sanctorum sanguinem, quem continuo per Tyrannos effudit. Plena est nominibus blasphemiarum, quia vbiq; gentium à reprobis nomen Dei blasphematur. Per capita septem omnes Reges impij, & idololatræ significantur. Per cornua decem omnia regna illis subiecta, vterque enim numerus vniuersitatē continet. Mulier est circumdata purpura, & coccineo ad significandam externam mundanarum rerum pulchritudinem, quam impij capiuntur: inaurata est auro, & lapide pretioso, & margaritis propter eiusmodi rerum affluentiam, quibus impij circumfluunt. Gerit in manu poculum aureum plenum abominatione, & immunditia, quia sub speciosa quadam pulchritudine mundanæ felicitatis specie, & inanis voluptatis imagine omnis generis immunditiam, atque turpitudinem, tum quæ ipsis peccatis, tum quæ peccatorum miseris & incōmodis, ipsiisque tandē apud inferos cruciatibus continetur, suis amatoribus propināt. Verum ne mulier tam pulchra, elegantique ornatu incautos, insipientesque amatores in fraudem inducat, gerit in fronte scriptum nomen, ex quo statim meretrix esse dignoscitur, *Babylon mater fornicationum, & abominationum terra*. Nam ipsum nomen Babylonis confusionem notat, meretricium autē officium turpitudinē mulieris declarat. Pānonius existimat ipsum etiā nomen, *Mysterium*, in fronte scriptum fuisse, quia nimirum opera Babylonis quibusdā sunt in fronte, quibusdā autē in mysterio: simplicibus enim mysterium sunt, quia occulta sunt eis ea, quæ à reprobis efficiuntur, latetque eos mundanæ felicitatis incōstantia, & fallacitas, at sapientibus in fronte sunt, quia cōspicua, & manifesta. Alij nomine mysterij illud indicari arbitrantur, quod à reprobis multa efficiuntur per hypocrisis, quæ mysterium cōtinent: quoniā arcano quodā, ac secreto artificio virtutem simulent nihil minus, quàm eam adamantes. Vnde merito in fronte hypocritarum *mysterium* scriptum est: quia in omnibus eorum actionibus mysterium latet, id est, subdolum, & occultum honoris adipiscendi studium. Alij sic. Gerit mulier titulum mali operis in fronte, quia reprobi de malis, quæ agunt, gloriātur, iuxta illud Psal. 51. *Quid gloriaris in malitia, qui potens es iniquitate?* & Eia. 3. *Quasi Sodoma prædicauerunt peccatum suum.* Ebria est de sanguine Sanctorum, & de sanguine Martyrum Iesu propter infinitam vim sanguinis Martyrum, quam Tyranni effuderunt.

Psal. 51. 3.
Eia. 3. 9.

Angeli interpretatio
de bestia.
Ioan. 12. 31.

II. Angeli interpretatio huiusmodi est. *Bestia*, inquit, *quam vidisti, fuit, & non est.* Quoniam bestia, super quam mulier sedet, Diabolus ipse est, qui dicitur fuisse, & non esse: quoniam ante aduentum Christi dominabatur in mundo, cum ei toto orbe templa, aræque erigebantur: at post aduentum Christi de mundo per passionem eius eiectus fuit, quemadmodum Christus ipse proferat Ioan. 12. *Princeps huius mundi uicietur foras. Et ascensura est de abyſſo, & in infernum ibit.*

Quoniam

Quoniam iterum Antichristi tempore regnabit, sed tandem in interitum ibit, quia post mortem Antichristi regnum eius omnino dissipabitur. *Septem capita septem montes sunt, super quos mulier sedet, & reges septem sunt.* Hic interpretes aiunt septem capita, septem montes, septem Reges uniuersum esse reproborum principatum & multitudinem, quæ ex Regibus, ac Principibus, subiectisque populis coalescit, & ut ait Richard. per septem status ab initio defluxit. Primus status fuit ab Adam vsque ad Noë. Secundus à Noë vsque ad Abraham. Tertius ab Abraham vsque ad Moysen. Quartus à Moysen vsque ad Dauidem. Quintus à Dauidem vsque ad Christum. Sextus à Christo vsque ad Antichristum. Septimus sub Antichristo vsque ad finem mundi. Itaque per septem Reges omnes Reges horum statuum intelliguntur. Iuxta quam expositionem sequitur: *Quinque ceciderunt, unus est, & alius nondum venit, cum venerit, oportet illum breuere tempus manere:* quia quinque ex precedentibus septem statibus ante aduentum Christi, & ante tempus huius visionis iam transierant: unus nunc est, qui à Christo vsque ad Antichristum decurrit: septimus, qui erit tempore Antichristi, nondum venit: sed cum venerit, non multum durabit, quia tribus tantum annis cum dimidio circumscribetur. Bestia, quæ erit, & non est, & ipsa octaua est, & de septem est. Dæmon ipse ab his auctoribus accipitur. De septem est, quia similiter peccat: sed tamen octaua est, quia omnes malicia, astutiæque longè superat. Ad nihil enim, inquit Haymo, appellauit, octaua, quæ septima erit, nisi ut ostenderet, quod septies amplius tunc dominabitur Antichristus, quàm reliqui omnes superiores Tyranni, qui Ecclesiæ raris temporibus fuerunt percuti. *Decem cornua, quæ uidiisti, decem reges sunt.* Est sermo, ut uult Richard. de decem illis Regibus toties commemoratis, in quos Antichristi tempore Romanum imperium diuisum erit: qui cum Agno pugnabunt, quia fidem Christi extinguere conabuntur: sed ab Agno tamen uincuntur. *Hi odient fornicariam, & desolatam facient illam.* Odisse hoc loco aiunt communiter interpretes illud significare, quod prædicti Reges fouedo, & adiuuando impiorum multitudinem aduersus Christum eam sempiternis inferorum cruciatibus obnoxia facient, quod maximum sane odium censeretur debet.

Richardus.
Septem mundi status.

Bestia octaua cur Dæmon.
Haymo.

Richardus.

Hæc est communis huius visionis expositio, in qua multa sunt, ad quæ uisio I III. quasi inuita, & repugnans trahitur. Primum, quia Ioannes non ita generatim de impiorum multitudine sub istius mulieris, siue Babylonis typo loqui uidetur, cum eam peculiaribus quibusdam signis, notisque distinguat, ut ex hoc ipso cap. 17. & sequenti 18. manifestum est: appellatur enim *Babylon illa magna, ciuitas illa fortis.* Fit etiam mentio septem montium, ut certam aliquam urbem uideatur Angelus designare uoluisse. Id quod non obscure significauit Angelus ille, qui mulieris mysterium Ioanni explicauit: sic enim suam de muliere expositionem concludit: *Mulier, quam uidiisti, est ciuitas magna, quæ habet regnum super Reges terræ.* Deinde, quoniam huius mulieris, siue Babylonis euersio prædicitur cap. 18. futura extremis temporibus ante ipsum mundi finem: siquidem fidelibus dicitur: *Exite de illa populus meus, ut ne participes sitis delictorum eius, & de plagis eius non accipiatis:* & de mercatoribus, qui in ea negotiari solebant, adiungitur: *Mercatores ab ea longè stabunt propter timorem tormentorum eius stantes, ac lugentes:* quod necesse est ad extrema tempora ante ipsum mundi finem, extremumque iudicium referre. Cum igitur multitudo impiorum cessare non debeat ante ipsum iudicij diem, quomodo in illam quadrare potest hæc, quæ à Ioanne prædicitur, Babylonis euersio? Accedit, quod si mulier hæc, siue Babylon esset uniuersa multitudo impiorum, nõ posset ab illa recedere negotiatores, mercatoresque eius urbis, cum & ipsi quoque in ipsa multitudine impiorum comprehendantur. Porro illud, I IIII. *Cur non probetur communis expositio, Prima ratio.*

Secunda ratio.

Apo. 18. 4.

Postrema ratio.

quod decem Reges debeant odisse fornicariam, eamque desolatam facere, quomodo quæso cum ista expositione cohæret? Enim vero qui fieri potest, ut decem illi Reges impiissimi odio habere debeant ipsam multitudinem impiorum, cum ipsi, ut fatentur huius expositionis auctores, sint præcipua impiorum pars? Nam quod de spiritali illo odio dicitur, quatenus eam fouendo, & adiuuando addicant cruciatibus sempiternis, alienum planè est, & extortum. Itaque facile est coniecere aliam quamdam accipiendam esse fornicariam, aliamque Babylonem odio habendam ab illis decem Regibus, ab illique funditus excidendam, de qua iam sectione sequenti aggredimur disputare.

Reiecta superiori sententia de muliere sedente super bestiam coccineam, vera, & germana statuitur.

SECTIO III.

- I. **V**T facile quibus ex superioribus intelliget, ea profectò expositio, quam cõmuniter in hunc locum interpretes afferunt, & nos paulo ante commemorauimus, inuitum ad se, ac repugnantem Ioannem pertrahit: quare aliam excogitare impellimur, quæ contextui congruentior appareat. Igitur cum hæc mulier proprium nomen in fronte scriptum præferat, *Babylon mater fornicationum*, videndum de quanam Babylone sermo sit: Babylonem enim aliquam mysticam accipiendam esse demonstrat vox illa *Mysterium*, quod indicat sub Babylonis nomine mysterium aliquod occultari. Quare existimamus nomine Babylonis Romanam urbem significari in hoc Apocalypsis opere, ubi toties Babylon nominatur. Nam quod Roma Babylonis nomine censeatur, perspicuum est ex 1. Pet. ult. *salutaris vobis Ecclesia, quæ est in Babylone selecta* (sic enim legere possumus, cū sit Græcè *συνελεχτη*) Quo loco sub typo Babylonis Romam significatam esse docent Tertul. lib. aduersus Iudeos, c. de Natiuitate, Euseb. Cæsar. lib. 2. Eccl. hist. c. 15. Beda in eum locum, & D. Hier. in lib. de viris illustribus, in Marco. Imo hanc ipsam Babylonem, de qua Ioannes hoc capite, aliisque disserit, Romanam urbem interpretatur Tertul. loco citato, & D. Hier. in epist. ad Algaiam, q. 1. & fusè in epist. ad Marcellam, ut commigret Bethlehem. *Lege, inquit, Apocalypsim Ioannis, & quid de muliere purpurata, & scripta in eius fronte blasphemia septem montibus, aquis multis, & Babylonis cantetur exitu, contuere: Exite, inquit Dominus, de illa populus meus, & ne participes sitis delictorum eius: fugite de medio Babyloni. Cecidit enim Babylon magna, & facta est habitatio Demoniorum. Est quidem ibi sancta Ecclesia: sunt trophæa Apostolorum, & Martyrum: est Christi vera confessio: est ab Apostolo prædicata fides, & Gentilitate calcata in sublime se quotidie erigens vocabulum Christianum: sed ipsa ambitio, potentia, magnitudo urbis, videre, & videri, & tantam frequentiam hominum saltem inuitum videre à proposito Monachorum, & quiete aliena sunt. Ex quibus verbis constat Hieron. de vrbe Roma hanc Apocalypsis Babylonem intellexisse. Cæterum nomen Babylonis non ad eam Romam transferendum est, quæ modo sub Romano Pontifice fidem Christi profitetur: sed ad eam, quæ antequam reciperet fidem Christi, idolis seruebat, & ad eam, quæ erit tempore Antichristi, quam à summo Pontifice Romano, atque adeo à fide defecturam Ioannes hoc capite, & sequenti commemorat.*
- II. Existimamus igitur cum Tertull. & D. Hieron. nomine Babylonis hoc Apocalypsis opere, potissimumque hoc capite, & sequenti, nomine etiam mulieris fornicariæ Romanam urbem sub duplici illo statu accipiendam esse, eiusque urbis calamita-

Nomine Ba-
byloni Ro-
ma.
1. Pet. 5. 13.

Tertull.
Euseb. Cæs.
Beda.
D. Hiero.

Roma sub
quo statu hic
accipienda.